

Ongepolijst

Een beeld dat me aanspreekt. In ieder geval op dit moment. Geen idee wat iemand anders er in ziet. Een van mijn angsten natuurlijk: vindt de ander wat ik maak wel mooi, positief, is het goed genoeg?

Ik ben er klaar mee. Met de eeuwige stem in mij die onder dwang bepaalt wat mooi, positief en goed genoeg is. Het is tijd om te maken waar ik zin in heb. Gewoon, beelden die iets van mij uitdrukken. Ongepolijst.

Dit beeld is tot stand gekomen doordat ik zin had om op het knopje te drukken – zonder benul van belichting, kader of wat voor juistheid dan ook heb ik de lens in het wilde weg gericht en mijn vinger drukte af.

Nu zie ik het beeld en ik vind het fijn. Vraag me even niet waarom.

Misschien vindt jij het wel stom, lelijk, de fotografie onwaardig. Voor mij is het oordeel spannend, maar ik ben er klaar mee om me aan te passen. Dit maakte ik omdat ik het wens te maken. Ongepolijst.